

Hai Ngàn Hai Mươi Mốt

Một phần năm Thế Kỷ đã qua rồi một năm. Tháng nào cũng có Rằm, Rằm không thêm không bớt!

Vầng trăng chỉ có một. Và một đũa bao la...cho người đi nhớ nhà, cho người đi nhớ nước...

Người đi có dừng bước không làm đường ngắn dần. Người đi có băng khuâng chẳng được chẳng thì chớ!

Có tờ báo khổ nhỏ in cái Cáo Phó to. Có nhiều tờ báo to in cái Cáo Phó nhỏ...

Báo nhiều màu xanh đỏ, Cáo Phó in màu đen. Có cái để hình lên chắc cho thêm thương tiếc...

Một phần năm mau thiệt, Thế Kỷ là dòng sông trôi đi không hề dừng. Chỉ người đi, chân mỗi!

Bên sông là vườn Ngoại, một thời tôi tuổi thơ.

Bên sông có bến đò giống như nơi em tới...Hồi em mười bảy tuổi. Cau rụng, rồi Ngoại già...

Rồi Ngoại cũng đi xa...Cái tuổi già chớp nháy, có khi nhìn không thấy biết là đời Thiên Thu!

*

Thơ tôi có một câu đọc nghe buồn muốn khóc: "Gió chiều bay hương tóc em bên kia bờ sông?"

Trần Vấn Lệ